

Sygn. akt VII U 550/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Bałtrukowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Gdańsku

sprawy B. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek odwołania B. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 27 stycznia 2014 r. nr SP2- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej B. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 18 grudnia 2013 r.

Sygn. akt VII U 550/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej B. C. prawa do świadczenia przedemerytalnego z powodu niespełnienia przesłanek wynikających z art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (tj. DZ.U. z 2013, poz. 674). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, iż umowa zawarta na okres od 1 czerwca 2012 r. do 31 maja 2013 r., zmieniona aneksem z dnia 1 sierpnia 2012 r. w punkcie 1, stanowiła umowę na czas określony, która uległa rozwiązaniu z mocy prawa na skutek upływ czasu, na który została zawarta, przez co nie doszło do rozwiązania umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy – brak wypowiedzenia z podaniem przyczyny (k. 37 akt ZUS).

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji wnosząc o przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu wskazała, iż wbrew decyzji, dostarczyła uzasadnienie przyczyny „wypowiedzenia umowy o pracę”, którą były względy ekonomiczne. Ubezpieczona podniosła, iż już w lutym pracodawca mówił, iż jeżeli nie poprawie się kondycja finansowa firmy, to będą zwolnienia, co ostatecznie stało się faktem, tym bardziej, iż w pobliżu sklepu, w którym pracowała, rozpoczęła się budowa marketu, co przyczyniła się do spadku obrotów, a w konsekwencji jej zwolnienia. Z uwagi na wskazane okoliczności, zdaniem ubezpieczonej, zbieżność dat faktycznego rozwiązania stosunku pracy z datą końcową z umowy z dnia 31 maja 2012 r. nie ma żadnego znaczenia. Ubezpieczona zaznaczyła

również, iż pracodawca mimo kłopotów finansowych nie zwolnił jej wcześniej, aby nie pozbawić jej możliwości otrzymania zasiłku dla bezrobotnych (k. 2-7 akt sprawy).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji, podkreślając, iż zdaniem organu rentowego do rozwiązania stosunku pracy doszło w dniu 31 maja 2013 r. wyniku wygaśnięcia umowy zawartej na czas określony, która została zawarta na okres od 1 czerwca 2012 r. do 31 maja 2013 r. Nadto, pozwany zwrócił uwagę, iż kserokopia aneksu do umowy o pracę z dnia 1 sierpnia 2012 r., potwierdzona za zgodność z oryginałem, a dołączona do odwołania różni się od oryginału aneksu znajdującego się w aktach rentowych. Z kserokopii aneksu dołączonego do odwołania wynika, iż został on podpisany już po wygaśnięciu umowy o pracę (k. 8-9).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. C., urodzona dnia (...), w dniu 17 grudnia 2013 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o świadczenie przedemerytalne.

Na dzień złożenia wniosku ubezpieczona wykazała 31 lat i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Okoliczności bezsporne, a nadto: wniosek o świadczenie przedemerytalne – k. 1-3 akt ZUS, raport ustalenia uprawnień do świadczenia k. 34-36 akt ZUS

W okresie od 1 czerwca 2012 r. do dnia 31 maja 2013 r. ubezpieczona była zatrudniona na stanowisku sprzedawcy przez R. P. (...) - Sklep (...) - (...) w N.. Sklep, w którym pracowała ubezpieczona w momencie jej zatrudnienia, tj. w maju 2012 r., prosperował dość dobrze. Dlatego też pracodawca zaproponował ubezpieczonej zmianę warunków umowy o pracę poprzez zawarcie umowy na czas nieokreślony. Aneks do umowy o pracę, na mocy którego ubezpieczona została zatrudniona na czas nieokreślony, został podpisany w dniu 1 sierpnia 2012 r. Sklep, w którym pracowała B. C. jest małym sklepem osiedlowym i na skutek otwierania się w jego pobliżu kolejnych, większych, sklepów, od października 2012 r. obroty w nim zaczęły spadać. Rok 2012 został zakończony dużą stratą finansową. Wtedy też zaczęły się kłopoty R. P. z płatnościami. W styczniu/lutym 2013 r. R. P. poinformowała ubezpieczoną, że jeżeli obroty będą dalej na tak niskim poziomie, będzie musiała ją zwolnić, gdyż sama zamierzała pracować więcej. Jednocześnie pracodawca chciał pomóc ubezpieczonej, umożliwiając jej uzyskanie zasiłku dla bezrobotnych, poprzez utrzymanie zatrudnienia przez rok. W dniu 31 maja 2013 r. umowa o pracę uległa rozwiązaniu z powodu likwidacji stanowiska, na którym była zatrudniona ubezpieczona. Rozwiązanie umowy o pracę z ubezpieczoną było spowodowane wyłącznie trudną sytuacją ekonomiczną pracodawcy. Obecnie kondycja finansowa byłego pracodawcy jest nieco lepsza, choć problemy z płatnościami również się zdarzają. Na chwilę obecną w sklepie tym pracuje osobiście R. P., dwie uczennice i jedna stażystka na pół etatu.

Do odwołania ubezpieczona załączyła aneks do umowy o pracę z dnia 31 maja 2012 r. datowany na dzień 1 sierpnia 2012 r., na którym przy podpisie wnioskodawczyni widnieje data 1 sierpnia 2013 r. Aneks ten **nie jest aneksem** podpisanym przez ubezpieczoną i jej pracodawcę w sierpniu 2012 r., a jedynie wydrukiem sporządzonym i podpisanym przez ubezpieczoną i jej byłego pracodawcę już po otrzymaniu przez ubezpieczoną decyzji z dnia 27 stycznia 2014 r. odmawiającej jej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Od dnia 5 czerwca 2013 r. ubezpieczona B. C. jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. z prawem do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 13 czerwca 2013 r. Sześciomiesięczny okres pobierania zasiłku upłynął w dniu 13 grudnia 2013 r.

W okresie pobierania zasiłku ubezpieczona nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych albo udziału w szkoleniu lub przygotowaniu zawodowym w miejscu pracy w rozumieniu art. 33 ust 4 pkt 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008, Nr 69 poz 415 z późn. zm).

dowód: świadectwo pracy z dnia 1.06.2013 r. k. 8 akt ubezpieczeniowych, pismo z 1.06.2013 r. k. 25 akt ZUS, zaświadczenia z PUP k. 9-13 akt ZUS, zeznania świadka R. P. i ubezpieczonej k. 23-24 wraz z zapisem audio k. 25 akt sprawy

Decyzją z dnia 27 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej B. C. prawa do świadczenia przedemerytalnego z powodu braku uprawnień.

Dowód: decyzja z dnia 27.01.2014 r.– k. 37 akt ZUS

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, w tym w aktach osobowych oraz w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu rentowego, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana, a także na podstawie zeznań świadka R. P., które zdaniem Sądu zasługiwały na wiarę, albowiem były one wyczerpujące, jasne, spójne i razem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie tworzyły zwartą i logiczną całość. W poczet materiału dowodowego Sąd zaliczył, także zeznania ubezpieczonej B. C., które ocenił jako szczerze, wewnętrznie spójne oraz korespondujące z zeznaniami przesłuchanego w sprawie świadka, a tym samym w pełni wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. C. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. 2013, 170 t.j.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący, co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

W myśl ust. 2 za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie, co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Niesporne pozostało w sprawie, iż wnioskodawczyni spełniła przesłanki z art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych tj. posiada status osoby bezrobotnej, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Kwestią niesporną było także spełnienie przez ubezpieczoną części przesłanek wymienionych w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy tj. warunków uprawniających do przyznania świadczenia przedemerytalnego, dotyczących zatrudnienia przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy (wnioskodawczyni była zatrudniona od 1 czerwca 2012 r. do 31 maja 2013 r.), ukończyła 55 lat oraz posiada okres stażu uprawniającego do emerytury, wynoszący 30 lat dla kobiet (ubezpieczona legitymuje się okresem składkowych i nieskładkowym w wymiarze 31 lat i 5 dni).

Sporna między stronami pozostała jedynie przesłanka odnosząca się do kwestii rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2008 Nr 69 poz. 415), w której ustawodawca w art. 2 pkt 29a wskazał, że przyczyną rozwiązania stosunku pracy dotycząca zakładu pracy jest m.in. rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁴⁾), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, wbrew stanowisku organu rentowego, iż umowa o pracę z dnia 31 maja 2012 r., która łączyła ubezpieczoną z R. P. była umową o pracę zawartą na czas nieokreślony.

W tym względzie wskazać należy, Sąd miał na uwadze, iż data faktycznego ustalania stosunku pracy – 31 maja 2013 r. – jest zbieżna z datą zakończenia umowy o pracę, którą pierwotnie ubezpieczona zawarła z pracodawcą na czas określony (od 1 czerwca 2012 r. do 31 maja 2013 r.), jednak w ustalonych okolicznościach uznać należy, iż zbieżność dat jest przypadkowa, gdyż brak jest podstaw do zakwestionowania faktu podpisania przez ubezpieczoną i jej pracodawcę

w dniu 1 sierpnia 2012 r. aneksu do umowy o pracę, który przekształcił tę umowę w umowę na czas nieokreślony. Okoliczność ta była uzasadniona pozytywną i optymistyczną wówczas sytuacją finansową pracodawcy. Jednocześnie odnosząc się do zarzutów pozwanego stwierdzić należy, iż istotnie aneks do umowy o pracę załączony do odwołania nie jest tym, który ubezpieczona podpisała w dniu 1 sierpnia 2012 r., bowiem jak wynika ze zgodnych i uznanych za wiarygodne zeznań zarówno świadka jak i ubezpieczonej, aneks ten został wydrukowany na potrzeby postępowania przez organem rentowym w związku z odwołaniem od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia przedemerytalnego B. C., co tłumaczy również rozbieżności w datach (k. 6 akt sprawy oraz k. 33 akt ZUS i aneks w aktach osobowych k. 21 akt sprawy), gdyż istotnie aneks z k. 6 został podpisany przez ubezpieczoną na początku roku 2014, natomiast w aktach rentowych znajduje się oryginał aneksu podpisany w dniu 1 sierpnia 2012 r. (jego potwierdzona za zgodność oryginałem kopia znajduje się również w aktach osobowych k. 21).

Kolejną istotną dla rozstrzygnięcia kwestią jest sposób rozwiązania umowy o pracę z dnia 31 maja 2012 r. Nie budzi bowiem wątpliwości, iż w świadectwie pracy z dnia 1 czerwca 2013 r. sposób rozwiązania umowy o pracę tj. art. 30 §1 ust. 3 kodeksu pracy – czyli rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, został określony w sposób nieprawidłowy.

Zgodnie z art. 30 § 1 kodeksu pracy umowa o pracę rozwiązuje się:

- 1) na mocy porozumienia stron,
- 2) przez oświadczenie jednej ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem),
- 3) przez oświadczenie jednej ze stron bez zachowania okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia),
- 4) z upływem czasu, na który była zawarta,
- 5) z dniem ukończenia pracy, dla której wykonania była zawarta.

W ocenie Sądu, dwa ostatnie sposoby rozwiązania przez ubezpieczoną umowy o pracę nie wchodzi w grę z uwagi na uznanie, iż sporna umowa o pracę była zawarta na czas nieokreślony. Jednocześnie stwierdzić należy, iż kodeks pracy wyklucza możliwość rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę bez wypowiedzenia z przyczyn ekonomicznych. Do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia może bowiem dojść albo z winy pracownika – w razie ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, popełnienia przez pracownika przestępstwa lub zawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku (art. 52 k.p.), bądź w sytuacji długotrwałej niezdolności pracownika do pracy (art. 53 k.p.), ewentualnie stosunek pracy bez wypowiedzenia może zostać rozwiązany przez pracownika, jeżeli zostanie wydane orzeczenie lekarskie stwierdzające szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na zdrowie pracownika, a pracodawca nie przeniesie go w terminie wskazanym w orzeczeniu lekarskim do innej pracy, odpowiedniej ze względu na stan jego zdrowia i kwalifikacje zawodowe lub z powodu dopuszczenia się przez pracodawcę ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika (art. 55 k.p.). Tymczasem w ustalonym stanie faktycznym żadna z powyższych okoliczności nie miała miejsca, stąd zasadnym było przyjęcie, iż podstawa rozwiązania stosunku pracy wskazana w świadectwa pracy była nieprawidłowa.

Do rozstrzygnięcia pozostało zatem, czy do rozwiązania umowy o pracę doszło na skutek wypowiedzenia umowy o pracę B. C., czy na mocy porozumienia stron tej umowy. Jednocześnie zauważyć należy, w świetle treści art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma nie tyle tryb rozwiązania umowy o pracę, co przyczyna rozwiązania stosunku pracy, tj. czy leżała ona po stronie pracodawcy.

W ustalonym stanie faktycznym Sąd doszedł do przekonania, iż stosunek pracy łączący ubezpieczoną z R. P. został rozwiązany za porozumieniem stron z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu art. 2 pkt 29a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2008 Nr 69 poz. 415), do którego odsyła art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Przede wszystkim należy uznać, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż pracodawca ubezpieczonej złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę, które dla swej ważności wymagałoby przede wszystkim zachowania formy pisemnej. Tymczasem porozumienie stron rozwiązujące stosunek pracy może być zawarta w dowolnej formie i w każdym momencie istnienia stosunku pracy. Rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron oznacza bowiem porozumienie się przez strony co do wszystkich okoliczności i wchodzących w grę roszczeń związanych z ustaniem stosunku pracy, który strony rozwiązują. Granicę w przypadku rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron wyznacza zasada swobody umów, z ograniczeniami wynikającymi z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, a w szczególności przepisów prawa pracy służących ochronie pracownika (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 5.09.2012 r. III APa 10/12, LEX nr 1236048). W ustalonym stanie faktycznym właśnie do takiego rozwiązania stosunku pracy doszło. Z ustalonych w niniejszej sprawie faktów wynika, iż sytuacja ekonomiczna R. P. prowadzącej sklep, w którym zatrudniona była ubezpieczona ulegała stopniowemu pogorszeniu od października 2012 r. Racjonalne w tym wglądzie należy uznać zeznania świadka, która wskazała, iż prowadzony przez nią sklep jest małym sklepem osiedlowym, który konkurować musi z powstającymi w okolicy kolejnymi, większymi, sklepami. Z uwagi na ten fakt

R. P. na przełomie stycznia i lutego 2013 r. zasygnalizowała ubezpieczonej, iż będzie musiała zredukować koszty, bowiem sama zamierzała bardziej włączyć się w prowadzenie sklepu, co w praktyce oznaczało również konieczność rozwiązania z ubezpieczoną stosunku pracy. Kierując się jednak dobrem pracownika R. P. zgodziła się, aby ubezpieczona przepracowała u niej rok (tj. do 31 maja 2013 r.), co dało możliwość uzyskania przez B. C. zasiłku dla bezrobotnych. W ocenie Sądu w świetle powyższych faktów rozwiązanie przez strony umowy o pracę było działaniem racjonalnym i uwzględniającym zarówno interesy pracodawcy i pracownika, gdyż pracodawca, chcąc rozwiązać z ubezpieczoną stosunek pracy i tak musiałby złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu, co i tak wiązałoby się z koniecznością zatrudnienia ubezpieczonej (a tym samym wypłaty wynagrodzenia) przez okres wypowiedzenia, natomiast z punktu widzenia pracownika rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron, mimo iż miało nastąpić z przyczyn dotyczących pracodawcy, było również korzystne, gdyż w zamian za rezygnację z ewentualnych roszczeń w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę, z uwagi na obietnicę zatrudnienia przez okres roku, pracownik uzyskał prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie również w oświadczeniu pracodawcy z dnia 1 czerwca 2013 r. (k. 25 akt ZUS), z którego wynika, iż rozwiązanie z ubezpieczoną umowy o pracę („redukcja etatu”) było spowodowane spadkiem obrotów, które przełożyły się na stratę wynikającą z działalności gospodarczej prowadzonej przez R. P..

Podsumowując, stwierdzić należy, iż wyłączną przyczyną rozwiązania na zasadzie porozumienia stron łączącego strony stosunku pracy na czas nieokreślony były przyczyny leżące po stronie pracodawcy, co skutkuje uznaniem, iż ubezpieczona B. C. spełniła wszystkie przesłanki konieczne do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W konkluzji, Sąd działając na mocy art. 477^{((14))} § 2 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 27 stycznia 2014 r. i przyznał B. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 18 grudnia 2013 r.. mając na względzie regulację art. 7 ust 1 ustawy o świadczenia przedemerytalnych, zgodnie z którą prawo to ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po złożeniu wniosku wraz dokumentami, o których mowa w ust 3. oraz fakt, iż ubezpieczona wniosła o przyznanie świadczenia przedemerytalnego złożyła w dniu 17 grudnia 2013 r.

SSO Ewa Bałtrukowicz

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

(...)